

ши да е вѣчна зима, и не щехме да имаме други веселія, само да се харзалеме по леда.

Уч. Иоанне! ты знаешь ли нѣкоя повѣсть?

Иоан. Зная еднѣ краснѣ за Божиите наредбы.

Уч. Кажы я да чѣме?

Иоан, Нѣкой пастырь като обѣдваше подѣ едно дърво, гдѣто беше и най малкѣи мѣ сынѣ, а овцѣте пасяха наоколо, слѣчисе тасе попилашиха отѣ нѣкое кѣче и побѣгнаха въ едно трѣни, което оскѣба отѣ тѣхѣ малко вѣлнѣ. Дѣтето като виде това, рече: отче това трѣни треба да се исѣче, да не скѣби овцете, а баща мѣ като помѣлча, рече: белкимѣ ты искашь да го исѣчеме? Искамѣ рече дѣтето, само утре да земнеме сѣкиратѣ (брадватѣ). На утрината като додоха при онова трѣни, рече бащата на дѣтето: чѣваш ли какѣ пѣятъ птиците красно? Чѣватъ рече дѣтето, азъ обѣчамѣ птиците най много отѣ сичко. Това като рече, една птица фрѣкна сѣбра отѣ трѣнито вѣлнѣ и я занеси въ едно шѣзнато дърво. Тога бащата рече: Видишь ли сыне, сѣ тая вѣлнѣ птиците правятъ мекѣ постилкѣ на своите птичета, но кажы ми, искашь ли сега да исѣчетъ трѣнито? не, рече дѣтето нека сѣди трѣнито?

Уч. Иоанне! какво познаваш отѣ тая повѣсть?

Иоани. Познавамѣ чи ботѣ наредилъ сичкото премѣдро.

Уч. Тѣй е Иоанне, Богѣ е наредилъ сичкото премѣдро, но има свѣтъа много работы, които нашый умѣ не можи да постигни.

Уч. Андрее! ты знаешь ли нѣкоя повѣсть?

Ан. Знамѣ еднѣ чѣднѣ за приключеніето на нѣкоя воденичарска фамиліа.

Уч. Кажы я да чѣме?

Ан. Една година падна дебелъ снѣгѣ, и стана голѣмѣ